

Arrest

nr. 171 716 van 12 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juli 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. M. VAN DEN BROECKE loco advocaat Mr. H. RIAD en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 11 februari 2016 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 20 mei 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 20 mei 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 7 juni 2016.

1.3. Op 13 juni nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op 30 juli 1999 (en dus minderjarig te zijn) en geboren en getogen te zijn in Tallingding. U bent een etnische Mandinka en moslim. U suggereert homoseksueel te zijn.

*U vroeg een **eerste maal asiel** op 11 februari 2016. Op 18 maart 2016 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U legde immers frauduleuze verklaringen af over uw identiteit en leeftijd; er werd uit een leeftijdsonderzoek ook afgeleid dat u niet minderjarig bent. Bovendien kon u niet aannemelijk maken dat u homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar uw land van oorsprong. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.*

*U vroeg een **tweede maal asiel** op 20 mei 2016. U blijft bij uw verklaringen dat u bij terugkeer naar Gambia problemen vreest omwille van het feit dat u betrokken raakte in homoseksuele relaties. U stelde dat u op 15 mei 2016 telefonisch contact opnam met D.(...) J.(...) en hem vroeg naar het lot van uw vriend I.(...) J.(...), die samen met u werd gearresteerd. D.(...) J.(...) zei dat I.(...) levenslang zou worden opgesloten. D.(...) J.(...) vroeg u om hem niet meer te contacteren, omdat hij geen problemen wilde. U probeerde hem ongeveer een week later toch opnieuw te contacteren, maar tevergeefs. U voegde ook nog toe dat u vreest dat het louter indienen van een asielaanvraag er mogelijkervijze kan toe leiden dat u bij terugkeer naar Gambia zou worden opgesloten of gedood, omdat de president kan denken dat een asielzoeker de reputatie van een land beschadigd heeft. U legde geen bewijsstukken voor om uw tweede asielaanvraag te staven.*

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst haalde u elementen aan die reeds beoordeeld werden in het kader van uw eerste asielaanvraag.

Uit het gehoor door het CGVS (dd. 7 juni 2016, p. 2) en uit de 'Written declaration plural application' (dd. 20 mei 2016) kan worden afgeleid dat u blijft bij de verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag, met name dat u minderjarig bent en betrokken was in "humorsexual thing" (sic) en daardoor vreest vervolgd te worden bij terugkeer naar uw land. Er kan worden opgemerkt dat deze elementen reeds werden beoordeeld in het kader van uw eerste asielaanvraag ; met name werd op 18 maart 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het Commissariaat-generaal, op basis van bedenkelijke verklaringen over uw identiteit en leeftijd; er werd in het kader van uw eerste asielaanvraag besloten dat de door u opgegeven geboortedatum 30 juli 1999 niet strookt met de resultaten van een leeftijdsonderzoek. Bovendien kon u niet aannemelijk maken dat u homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar uw land van oorsprong. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Deze elementen zijn dan ook niet 'nieuw' en werden reeds tijdens uw eerste asielaanvraag door het CGVS beoordeeld.

Voor wat de nieuwe elementen betreft die u in het kader van voorliggende tweede asielaanvraag betreft, kan het volgende worden opgemerkt.

*U verklaarde op 15 mei 2016 telefonisch **contact** te hebben opgenomen met D.(...) J.(...) (Written declaration plural application' (pt. 4.1.)) en gehoor CGVS, p. 3). In de schriftelijke verklaring preciseerde u dat dit was uit "curiosity what happen to my friend E.(...) J.(...)" (Written declaration plural application' (pt. 4.1)). U verklaarde zowel in deze 'Written declaration' als tijdens het gehoor door het CGVS dat u van D.(...) J.(...) vernam dat uw vriend I.(...) (of E.(...)) J.(...) levenslange gevangenisstraf kreeg (Written declaration plural application' (pt. 1.1.)).*

Ten eerste is het opmerkelijk dat u verklaarde op 15 mei 2016 telefonisch contact te hebben opgenomen met D.(...) J.(...), vermits u op 9 maart 2016, tijdens het gehoor door het CGVS in het kader

van uw eerste asielaanvraag, uitdrukkelijk ontkende contact met D.(...) J.(...) te hebben opgenomen, omdat u zijn telefoonnummer kwijtraakte. Wanneer u toen gevraagd werd of u het nummer niet in uw mobiele telefoon had geregistreerd, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, 1ste asielaanvraag, p. 5). Later tijdens hetzelfde gehoor stelde u – naar aanleiding van de vraag of het telefoonnummer van F.(...), de man met wie u beweerde seks te hebben gehad, niet meer in uw bezit was - dat u uw SIM kaart had weggegooid, omdat u van alles van uw land bang was (gehoor CGVS, 1ste asielaanvraag, p. 19-20) Het is dan ook bevreemdend dat u ruim 2 maanden later verklaart dat u er toch in slaagde om D.(...) J.(...) te contacteren.

Daarnaast kunnen enkele bedenkingen worden gemaakt over hetgeen tijdens uw eenmalig gesprek op 15 mei 2016 met D.(...) J.(...) werd besproken. U zei dat u van D.(...) J.(...) vernam dat uw vriend I.(...) J.(...) levenslang zou worden opgesloten (gehoor CGVS, p. 3-4). Gevraagd of er een proces kwam voor I.(...) en of hij voor een rechtbank moest verschijnen, moest u het antwoord schuldig blijven en zei u dat niet te hebben gevraagd. Ook over het lot van M.(...) en F.(...), de blanke mannen met wie u en I.(...) volgens uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag seks zouden hebben gehad (gehoor CGVS, 1ste asielaanvraag, p. 19-20), werd volgens u niet gesproken tijdens het telefoongesprek met D.(...) J.(...) (gehoor CGVS, p. 3-4). Deze vaststellingen roepen ernstige twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging, omdat men toch zou verwachten dat u bijkomende vragen zou stellen naar de eventuele vervolging van uw beweerde lotgenoten. Het meest bevreemdend is echter dat uit uw verklaringen blijkt dat u over uw eigen lot geen vragen stelde aan D.(...) J.(...). Gevraagd of D.(...) J.(...) iets over u zei, antwoordde u 'Ik vroeg enkel naar mijn vriend ; D.(...) J.(...) wilde niet dat ik hem nog contacteerde. Dat was alles waar we het over hadden' (gehoor CGVS, p. 4). Ook wanneer expliciet werd gevraagd of u D.(...) J.(...) vroeg of ze u nog zochten, antwoordde u 'Nee ik vroeg het niet; ik vroeg niets anders dan naar mijn vriend' (gehoor CGVS, p. 4). Het komt weinig doorleefd over dat u, die een tweede asielaanvraag indiende omdat u beweert dat u bij terugkeer naar Gambia een 'vrees voor vervolging' of een 'risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, volstrekt geen vragen zou hebben gesteld of u zelf nog (door de autoriteiten) werd opgespoord. Dit alles roept andermaal vragen op bij de waarachtigheid van voorliggende asielaanvraag en bevestigt aldus de de argumentatie van de weigeringsbeslissing die het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag nam.

Tot slot kan nog het volgende worden opgemerkt met betrekking tot uw aangehaalde vrees of risico bij terugkeer naar Gambia omwille van het loutere feit dat u een asielaanvraag in het buitenland heeft ingediend.

U stelde in de 'Written declaration plural application' (pt. 7) en tijdens het gehoor door het CGVS dat u problemen (met name opsluiting of de dood) vreest bij terugkeer naar Gambia, omdat de president van Gambia – door het feit dat u asiel vroeg – u ervan zou kunnen verdenken de reputatie van het land te hebben beschadigd (gehoor CGVS, p. 4). Gevraagd of u personen kende die door het indienen van een asielaanvraag problemen kenden bij terugkeer naar Gambia, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p. 4).

Uw vrees om te worden opgesloten of zelfs gedood omwille van het indienen van een asielaanvraag in België, is echter louter hypothetisch en rechtvaardigt bijgevolg op zich geen internationale bescherming. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd (Cf. COI Focus van Cedoca van 3 juni 2016, « Gambia. Situatie van gerepatrieerde asielzoekers ») blijkt overigens dat deze door u ingeroepen vrees niet gegrond is.

Uit deze informatie blijkt wel dat personen die zich in het buitenland openlijk kritisch hebben uitgelaten over de regering of over de president, alsook personen die in het publiek politiek actief zijn (in het kader van een oppositiepartij), problemen kunnen ondervinden bij terugkeer. De bronnen verwijzen hierbij naar enkele individuele gevallen van journalisten en aanhangers van de oppositiepartij United Democratic Party (UDP). Ook personen die Gambia verlaten in het kader van een door de Gambiaanse autoriteiten gesponsorde missie en die na het vervullen ervan niet terugkeren, kunnen worden gestraft, omdat dit beschouwd wordt als een misdrijf.

De eventuele problemen van personen met hogervermelde specifieke profielen zijn echter niet afdoende om er een gedeelde vrees uit af te leiden voor alle uitgeprocedeerde Gambiaanse asielzoekers in het geval van repatriëring. Bovendien blijkt uit de informatie ook dat de Belgische autoriteiten niet aan de nationale autoriteiten meedelen dat de betrokken persoon een asielaanvraag heeft ingediend in België.

Bijgevolg zijn uw verklaringen met betrekking tot de specifieke vrees die u bij terugkeer naar Gambia aanhaalt in verband met het louter indienen van een asielaanvraag enkel gestoeld op veronderstellingen en worden deze niet ondersteund door enig concreet element. In die zin doen ze geen afbreuk aan wat voorafgaat.

De dreigende uitspraak van president Jammeh tegenover asielzoekers die beweren homoseksueel te zijn en zeggen dat hun leven in gevaar is in Gambia en op basis daarvan een verblijf krijgen in Europa, met name 'If I catch them I will kill them' (zie COI Focus van Cedoca van 3 juni 2016, « Gambia. Situatie van gerepatrieerde asielzoekers » in het administratief dossier), doet hieraan geen afbreuk. In de beslissing van het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag werd immers gemotiveerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk homoseksueel bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar uw land van oorsprong. Hierboven werd bovendien vermeld dat de Belgische autoriteiten de nationale (i.c. Gambiaanse) autoriteiten niet meedelen dat iemand een asielaanvraag heeft ingediend, laat staan dat ze deze autoriteiten zouden inlichten over het motief voor deze aanvraag.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u met betrekking tot Gambia een 'gegronde vrees voor vervolging' zou kunnen invoeren of er bij terugkeer een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legde geen documenten voor om uw identiteit (waaronder leeftijd) of de motieven voor uw tweede asielaanvraag te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en artikel 4.1 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004, werpt verzoeker onder verwijzing naar informatie van Amnesty International op dat er in Gambia vervolging van homoseksuelen plaatsvindt en dat zijn geloofwaardigheid slecht is geëvalueerd geweest door het Commissariaat-generaal, in die zin dat de vragen enkel betrekking hadden op de vraag of hij homoseksueel is en niet op de vraag of hij zich heeft geprostitueerd (wanneer blanke mannen hierom verzochten). Er is echter een groot verschil tussen de homoseksuele identiteit van een individu en de homoseksuele prostitutie van een jonge man in extreme armoede, aldus verzoeker, die stelt dat dit de reden is waarom hij het moeilijk vond om op de vragen van het Commissariaat-generaal, zoals "Bent u homoseksueel?" te antwoorden. Hij vervolgt dat hij niet probeert om zich voor een homo uit te geven die zijn homoseksualiteit vrij wilt beleven, maar toegeeft dat hij zich prostitueerde om een beetje geld te verdienen. De vraag die volgens verzoeker aldus dient beantwoord te worden om na te gaan of er nood is aan internationale bescherming is of hij, door zich te prostitueren, als een homoseksueel wordt beschouwd door zijn nationale autoriteiten. De geloofwaardigheidsvraag is dus niet of hij homoseksueel is (hij weet het niet), maar wel of het geloofwaardig is dat hij zich geprostitueerd heeft. Verzoeker verwijst in dit verband naar objectieve informatie over zijn land van herkomst, waaruit blijkt dat Gambia een bijzonder arm land is. Gambia is tevens een toeristische trekpleister. Het land is helaas ook een seks-paradijs voor toeristen. Het sekstoerisme is een reëel probleem waarbij de daders van vervolging uit Europa komen en de derdewereldlanden het slachtoffer zijn. Uit de objectieve informatie blijkt aldus dat het helemaal geloofwaardig is dat verzoeker zich geprostitueerd heeft.

Verzoeker voegt tevens een nieuw element toe aan zijn asielrelaas, met name dat uit recente objectieve informatie blijkt dat er een risico op vervolging is voor de Mandinka. Hij verwijst in dit verband naar de bedreigingen van de president van Gambia ten aanzien van de Mandinka op 3 juni 2016 tijdens een discours in de stad Tallinding, waarvan verzoeker afkomstig is. Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen enkele vraag te hebben gesteld over zijn etnische groep, terwijl het Commissariaat-generaal niet onwetend kon zijn over dit risico.

Tot slot wijst verzoeker op het risico voor terugkeerders in Gambia. Hij betoogt dat een verzoeker die in zijn land van herkomst niet effectief vervolgd zou worden, en die een duidelijke en waarachtige angst heeft voor wat hem zou kunnen overkomen in geval van terugkeer, als vluchteling kan erkend worden. Hij citeert een passage uit het Cedoca-rapport *“Gambia, situatie van gerepatrieerde asielzoekers”* van 3 juni 2016, waaruit onder meer blijkt dat in januari 2011 de Gambiaanse minister van Justitie ermee dreigde om Gambianen in het buitenland die kritiek hebben op het Gambiaanse mensenrechtenbeleid te vervolgen bij terugkeer naar Gambia en dat de president in mei 2014 tijdens een toespraak in Bassa uithaalde naar asielzoekers *“claiming they are gays and that their lives are at risk in The Gambia, in order for them to be granted a stay in Europe”*. Verzoeker wijst er voorts op dat het behoren tot een vervolgte en gestigmatiseerde minderheid, *in concreto* de Mandinka, een terugkeer tevens gevaarlijk maakt. Hij verduidelijkt dat indien de president meent dat de Mandinka de vijand zijn en ermee dreigt hen één voor één af te slachten, het waarschijnlijk is dat de terugkeer van een Mandinka-asielzoeker niet onopgemerkt voorbij zal gaan.

2.2.1. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.2. Als bijlage aan de verweernota wordt de COI Focus *“Gambia. Incidenten tegen Mandinka na uitspraken van president begin juni 2016”* van 4 juli 2016 gevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij blijft bij de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn eerste asielaanvraag, met name dat hij minderjarig is en betrokken was in “humorsexuel thing” (sic) en daardoor vreest vervolgd te worden bij terugkeer naar zijn land doch deze elementen reeds werden beoordeeld in het kader van zijn eerste asielaanvraag, waar een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen omdat de door hem opgegeven geboortedatum niet strookt met de resultaten van een leeftijdsonderzoek en hij niet aannemelijk kon maken dat hij homoseksueel geaard is of dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar zijn land van oorsprong, (ii) het opmerkelijk is dat hij verklaarde op 15 mei 2016 telefonisch contact te hebben opgenomen met D.J. vermits hij op 9 maart 2016, tijdens het gehoor in het kader van zijn eerste asielaanvraag, uitdrukkelijk ontkende contact met D.J. te hebben opgenomen omdat hij zijn telefoonnummer kwijtraakte en het dan ook bevreemdend is dat hij ruim 2 maanden later verklaart dat hij er toch in slaagde om D.J. te contacteren, (iii) hij beweert dat hij van D.J. vernam dat zijn vriend I.J. levenslang zou worden opgesloten doch hij het antwoord schuldig moest blijven op de vraag of er een proces kwam voor I. en of hij voor een rechtbank moest verschijnen, en hij zei dit niet te hebben gevraagd, en ook over het lot van M. en F., de blanke mannen met wie hij en I. seks zouden hebben gehad volgens hem niet werd gesproken tijdens het telefoongesprek met D.J., terwijl men toch zou verwachten dat verzoeker bijkomende vragen zou stellen naar de eventuele vervolging van zijn beweerde lotgenoten, (iv) hij ook over zijn eigen lot geen vragen stelde aan D.J. en het dan ook weinig doorleefd overkomt dat verzoeker, die een tweede asielaanvraag indiende omdat hij beweert dat hij bij terugkeer naar Gambia een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, volstrekt geen vragen zou hebben gesteld of hij zelf nog (door de autoriteiten) werd opgespoord, (v) zijn vrees om te worden opgesloten of zelfs gedood omwille van het indienen van een asielaanvraag in België louter hypothetisch is en bijgevolg op zich geen internationale bescherming rechtvaardigt, uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier overigens blijkt dat deze door hem ingeroepen vrees niet gegrond is, zoals wordt toegelicht, en de Belgische autoriteiten bovendien niet aan de nationale overheden meedelen dat de betrokken persoon een asielaanvraag heeft ingediend in België zodat zijn verklaringen met betrekking tot de specifieke vrees die hij bij terugkeer naar Gambia aanhaalt in verband met het louter indienen van een asielaanvraag enkel gestoeld zijn op veronderstellingen en niet worden ondersteund door enig concreet element, (vi) de dreigende uitspraak van de president tegenover asielzoekers die beweren homoseksueel te zijn en zeggen dat hun leven in gevaar is in Gambia en op basis daarvan een verblijf krijgen in Europa aan het voorgaande geen afbreuk doet daar in het kader van zijn eerste asielaanvraag reeds werd gemotiveerd dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk homoseksueel is of dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar zijn land van herkomst en de Belgische autoriteiten de Gambiaanse autoriteiten niet meedelen dat iemand een asielaanvraag heeft ingediend, laat staan dat ze deze autoriteiten zouden inlichten over het motief voor deze aanvraag en (vii) hij geen documenten voorlegt om zijn identiteit (waaronder leeftijd) of de motieven voor zijn tweede asielaanvraag te staven.

2.4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw

onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.5. Vooreerst dient na lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker geenszins suggereert homoseksueel te zijn. Zo verklaarde verzoeker op de vraag wat hij dacht toen de blanken het voorstel deden om seks te hebben *"Ik dacht... ik was verrast, het was de eerste keer dat ik hoorde dat mannen seks wilden met mannen (...) Na hun vraag over seks, gingen we naar huis. Ik was nieuwsgierig naar dat ding. Het was de eerste keer dat iemand dat voorstelde. Ik vroeg I.(...) J.(...) om mee terug te gaan naar de mannen (...) Ik overtuigde I.(...) om het te doen en dezelfde dag als ze het voorstelden gingen we naar hun hotel"*. De Raad leest verder in verzoekers verklaringen *"Deze ervaring met de blanke man was dat de eerste keer dat je seks had met een man? Ja Zou je het opnieuw doen? Ja Voor geld? ja (...) Toen de blanken je het voorstel deden om seks te hebben wat dacht je dan? Ik dacht eerst niets Ik vond het nadien raar; het was de eerste keer dat een man mij vroeg om seks te hebben Waarom raar? Het was de eerste keer dat een man mij vroeg om seks te hebben met hem Als het een vrouw zou zijn geweest die je voorstelde om seks te hebben tegen betaling, wat was je reactie dan geweest? Ik weet niet Probeer je het eens in te beelden dat een vrouw het je voorstelde? Ik weet niet; ik heb het nooit ondervonden Zou je het ook hebben geaccepteerd als een vrouw het zou hebben voorgesteld? Ik weet het niet Ik vond het een raar voorstel zei je? Waarom accepteerde je het dan toch? Ik was nieuwsgierig om het te doen Waarom deed je het? Ik was nieuwsgierig naar het gevoel; uiteindelijk vond ik het leuk en bleef ik het doen"* (gehoor CGVS dd. 9 maart 2016, p.9 en p. 12-14). Bovendien verklaarde verzoeker tot drie maal toe op de vraag of hij homoseksueel is *"ik werd betrappt toen ik seks had met een man"*. Hij stelde slechts éénmaal dat hij zichzelf beschouwt als 'gay' en hij stelde hierbij, op de vraag wat hij daarmee bedoelt *"Toen ik seks had met hem voelde ik me goed"* (gehoor CGVS dd. 9 maart 2016, p. 12-13 en p. 15). Gevraagd of hij in de toekomst seks zou kunnen hebben met andere mannen dan wel met meisjes of vrouwen, antwoordde verzoeker telkenmale *"Ik weet niet"* (gehoor CGVS dd. 9 maart 2016, p. 15). Gevraagd of hij zich een relatie ziet hebben met een man, antwoordde verzoeker *"ik weet niet; mijn hoofd staat er nu niet naar"* (gehoor CGVS dd. 9 maart 2016, p. 19). Voorts blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij niet weet of er ontmoetingsplaatsen voor homo's zijn in Gambia, noch of er in Gambia organisaties zijn die de rechten van gays verdedigen en dat hij evenmin iets weet over de situatie van homo's in België, noch of homoseksualiteit is toegestaan in België (gehoor CGVS dd. 9 maart 2016, p. 20-21). Uit het geheel van deze verklaringen kan aldus allerminst een homoseksuele geaardheid worden afgeleid. In het verzoekschrift wordt overigens uitdrukkelijk gesteld dat verzoeker niet probeert om zich voor een homo uit te geven en dat hij zelf niet weet of hij homoseksueel is.

Wel blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij in Gambia in armoede heeft geleefd en dat hij zich prostitueerde om geld bij elkaar te krijgen en in zijn levensonderhoud te voorzien, hetgeen ook uitdrukkelijk wordt gesteld in het verzoekschrift: *"Hij verklaart wees te zijn en in grote armoede te hebben geleefd. Hij prostitueerde zich om een beetje geld te krijgen."* (p. 2) en *"Verzoeker verklaart in extreme armoede te hebben geleefd en zich geprostitueerd te hebben wanneer blanke mannen hierom verzochten. (...) Verzoeker is erg eerlijk in zijn antwoorden. Hij probeert niet om zich voor een homo uit te geven die zijn homoseksualiteit vrij wilt beleven, maar geeft toe dat hij zich prostitueerde om een beetje geld te verdienen."* (p. 5). De Raad ziet geen reden om te twifelen aan het gegeven dat verzoeker zich geprostitueerd heeft. Ter terechtzitting stelt verzoeker, in tegenstelling tot de bewering in het verzoekschrift, dat hij alleen met F. een seksuele relatie heeft gehad gedurende een zestal maanden.

Er kan evenwel geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij betrappt werd toen hij seks had met F. en dat hij om deze reden vervolging vreest in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. De commissaris-generaal oordeelde dienaangaande in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag reeds terecht als volgt: *"Dit totaal gebrek aan zelfreflectie over de risico's die uw (seksuele relatie) met een man inhield, blijkt ook uitvoerig uit uw verklaringen over hoe u zou zijn betrappt. U stelde dat uw buurman A.(...) C.(...) u betrapte toen u met F.(...) seks had in het huis in Bijilo (gehoor CGVS, p. 11-12). A.(...) kwam het huis binnen omdat u hem een reservesleutel had gegeven"*

om een oogje in het zeil te houden als jullie er niet waren (gehoor CGVS, p. 10). Gevraagd of u de deur gesloten had [op het moment dat hij jullie betrapte], antwoordde u 'Ja maar de andere had de sleutel en kwam binnen'. Op de vraag of u de sleutel niet op het slot had laten steken, antwoordde u ontkennend. Op de vraag of u er nooit aan gedacht heeft om de sleutel aan A.(...) C.(...) terug te vragen toen u in het huis seks had met blanken, antwoordde u 'nee hij kwam altijd naar ons huis, A.(...) C.(...)' (gehoor CGVS, p. 10). Uw bewering dat hij 'altijd' naar jullie huis kwam, roept des te meer vragen op bij de vaststelling dat u hem de sleutel niet terugvroeg. Expliciet gevraagd of u niet dacht aan de risico's die u liep, wetende dat u in dat huis seks had met een man en tevens wist dat de buurman een reservesleutel had, antwoordde u 'Ik had niet verwacht dat hij zou komen' (gehoor CGVS, p. 11). Deze antwoorden getuigen evenmin van enige doorleefdheid van een man die beweert seks te hebben gehad met een man in een homofobe maatschappelijke context als Gambia, te meer omdat u verklaarde dat A.(...) C.(...) u vroeg waarom de blanken naar jullie huis kwamen (gehoor CGVS, p. 10), waardoor u in elk geval wist dat hij jullie observeerde en had opgemerkt dat er blanke mannen naar jullie huis kwamen." Gezien het grote taboe dat in Gambia rust op homoseksualiteit, kan van verzoeker en zeker van de westerse mannen, in casu dan nog een Canadees op missie zoals verzoeker voorhoudt, in alle redelijkheid worden verwacht dat zij zich bewust waren van de risico's die hun handelingen inhielden en dat zij aldus de nodige voorzorgsmaatregelen zouden hebben getroffen en zeer omzichtig en discreet te werk zouden zijn gegaan om alzo het risico op betrapting te minimaliseren. Gelet op de homofobe maatschappelijke context in Gambia, kan de door verzoeker geschetste gang van zaken de Raad dan ook allerminst overtuigen.

Verzoeker brengt overigens niet het minste begin van bewijs bij van zijn bewering als zou hij na de betrapting door de buurman door de Gambiaanse autoriteiten worden gezocht. Meer nog, zoals correct wordt toegelicht in de bestreden beslissing, blijkt uit zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd in het kader van onderhavige asielaanvraag dat hij nagenoeg geen informatie kan verschaffen over het wedervaren van zijn beweerde lotgenoten en dat hij tijdens zijn eenmalig gesprek op 15 mei 2016 met zijn vriend D.J. zelfs niet heeft geïnformeerd over zijn eigen lot: "Daarnaast kunnen enkele bedenkingen worden gemaakt over hetgeen tijdens uw eenmalig gesprek op 15 mei 2016 met D.(...) J.(...) werd besproken. U zei dat u van D.(...) J.(...) vernam dat uw vriend I.(...) J.(...) levenslang zou worden opgesloten (gehoor CGVS, p. 3-4). Gevraagd of er een proces kwam voor I.(...) en of hij voor een rechtbank moest verschijnen, moest u het antwoord schuldig blijven en zei u dat niet te hebben gevraagd. Ook over het lot van M.(...) en F.(...), de blanke mannen met wie u en I.(...) volgens uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag seks zouden hebben gehad (gehoor CGVS, 1ste asielaanvraag, p. 19-20), werd volgens u niet gesproken tijdens het telefoongesprek met D.(...) J.(...) (gehoor CGVS, p. 3-4). Deze vaststellingen roepen ernstige twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging, omdat men toch zou verwachten dat u bijkomende vragen zou stellen naar de eventuele vervolging van uw beweerde lotgenoten. Het meest bevreemdend is echter dat uit uw verklaringen blijkt dat u over uw eigen lot geen vragen stelde aan D.(...) J.(...). Gevraagd of D.(...) J.(...) iets over u zei, antwoordde u 'Ik vroeg enkel naar mijn vriend ; D.(...) J.(...) wilde niet dat ik hem nog contacteerde. Dat was alles waar we het over hadden' (gehoor CGVS, p. 4). Ook wanneer expliciet werd gevraagd of u D.(...) J.(...) vroeg of ze u nog zochten, antwoordde u 'Nee ik vroeg het niet; ik vroeg niets anders dan naar mijn vriend' (gehoor CGVS, p. 4). Het komt weinig doorleefd over dat u, die een tweede asielaanvraag indiende omdat u beweert dat u bij terugkeer naar Gambia een 'vrees voor vervolging' of een 'risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, volstrekt geen vragen zou hebben gesteld of u zelf nog (door de autoriteiten) werd opgespoord. (...)". Het geheel van voorgaande vaststellingen en overwegingen, die volledig afbreuk doen aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees en die in voorliggend verzoekschrift op generlei wijze worden betwist, laat staan ontkracht, worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

In acht genomen wat voorafgaat, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in Gambia problemen kent omwille van het feit dat hij als prostituee betrapt zou zijn tijdens seksuele handelingen met een man en hij om die reden in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst als homoseksueel zou worden gepercipieerd. De verwijzing naar de vervolging van homoseksuelen in Gambia is *in casu* dan ook niet dienstig.

2.6. Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift aanhaalt dat hij vervolging vreest omwille van zijn Mandinka-afkomst en hij in dit verband verwijst naar een recent discours van de Gambiaanse president, merkt de Raad op dat uit de als bijlage aan de verweernota gevoegde COI Focus "Gambia. Incidenten tegen Mandinka na uitspraken van president begin juni 2016" van 4 juli 2016 blijkt dat Cedoca heeft onderzocht of er concrete incidenten zijn geweest tegen personen van de etnische groep Mandinka na de speech van de Gambiaanse president op 3 juni 2016. Cedoca heeft ook onderzocht of er voordien

berichtgeving was over spanningen tussen Mandinka en andere groepen. Het onderzoek is gericht op 2015 en 2016. Cedoca heeft het onderzoek afgesloten op 4 juli 2016. Uit dit onderzoek blijkt dat diverse mensenrechtenrapporten geen enkele melding maken van de situatie van de verschillende etnische groepen. De rapporten over de mensenrechtensituatie in 2015 vermelden journalisten, politieke opposanten en LGBTI als doelwitten van repressie en misbruik door overheidsorganen en maken geen melding van een bepaalde etnische groep. Een rapport van *Amnesty International* van begin juni 2016 heeft het over de repressie in aanloop naar de verkiezingen eind 2016, maar verwijst op geen enkele manier naar de situatie van bepaalde etnische groepen. Freedom House schrijft in 2015 dat de etnische groepen in Gambia in relatieve harmonie samenleven maar dat de president verweten wordt zijn eigen etnische groep, de Jola, een voorkeursbehandeling te geven. De berichtgeving over de speech waarin de president verklaart de Mandinka te zullen doden, vermeldt geen enkel concreet feit. In de geraadpleegde bronnen van net voor en na de speech wordt de concrete situatie van de Mandinka of van andere etnische groepen niet besproken. Er werd in de geraadpleegde bronnen geen enkele vermelding teruggevonden van enig geweld of concrete bedreigingen tegen de Mandinka. Het enige concrete feit waarover Cedoca informatie heeft gevonden is over de mishandeling in detentie van drie personen die in mei 2016 verklaarden dat de president een hekel heeft aan de Mandinka en dat Gambia het kookpunt heeft bereikt na een golf van protestdemonstraties en de dood in detentie van een opposant. Gelet op deze informatie, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst enige vervolging hoeft te vrezen omwille van zijn Mandinka-afkomst.

2.7. Tot slot wordt in de bestreden beslissing terecht op het volgende gewezen: ***“Tot slot kan nog het volgende worden opgemerkt met betrekking tot uw aangehaalde vrees of risico bij terugkeer naar Gambia omwille van het loutere feit dat u een asielaanvraag in het buitenland heeft ingediend.***

U stelde in de ‘Written declaration plural application’ (pt. 7) en tijdens het gehoor door het CGVS dat u problemen (met name opsluiting of de dood) vreest bij terugkeer naar Gambia, omdat de president van Gambia – door het feit dat u asiel vroeg – u ervan zou kunnen verdenken de reputatie van het land te hebben beschadigd (gehoor CGVS, p. 4). Gevraagd of u personen kende die door het indienen van een asielaanvraag problemen kenden bij terugkeer naar Gambia, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p. 4).

Uw vrees om te worden opgesloten of zelfs gedood omwille van het indienen van een asielaanvraag in België, is echter louter hypothetisch en rechtvaardigt bijgevolg op zich geen internationale bescherming. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd (Cf. COI Focus van Cedoca van 3 juni 2016, « Gambia. Situatie van gerepatrieerde asielzoekers ») blijkt overigens dat deze door u ingeroepen vrees niet gegrond is.

Uit deze informatie blijkt wel dat personen die zich in het buitenland openlijk kritisch hebben uitgelaten over de regering of over de president, alsook personen die in het publiek politiek actief zijn (in het kader van een oppositiepartij), problemen kunnen ondervinden bij terugkeer. De bronnen verwijzen hierbij naar enkele individuele gevallen van journalisten en aanhangers van de oppositiepartij United Democratic Party (UDP). Ook personen die Gambia verlaten in het kader van een door de Gambiaanse autoriteiten gesponsorde missie en die na het vervullen ervan niet terugkeren, kunnen worden gestraft, omdat dit beschouwd wordt als een misdrijf.

De eventuele problemen van personen met hogervermelde specifieke profielen zijn echter niet afdoende om er een gedeelde vrees uit af te leiden voor alle uitgeprocedeerde Gambiaanse asielzoekers in het geval van repatriëring. Bovendien blijkt uit de informatie ook dat de Belgische autoriteiten niet aan de nationale autoriteiten mededelen dat de betrokken persoon een asielaanvraag heeft ingediend in België.

Bijgevolg zijn uw verklaringen met betrekking tot de specifieke vrees die u bij terugkeer naar Gambia aanhaalt in verband met het louter indienen van een asielaanvraag enkel gestoeld op veronderstellingen en worden deze niet ondersteund door enig concreet element. In die zin doen ze geen afbreuk aan wat voorafgaat.

De dreigende uitspraak van president Jammeh tegenover asielzoekers die beweren homoseksueel te zijn en zeggen dat hun leven in gevaar is in Gambia en op basis daarvan een verblijf krijgen in Europa, met name ‘If I catch them I will kill them’ (zie COI Focus van Cedoca van 3 juni 2016, « Gambia. Situatie van gerepatrieerde asielzoekers » in het administratief dossier), doet hieraan geen afbreuk. In de beslissing van het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag werd immers gemotiveerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk homoseksueel bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar uw land van oorsprong. Hierboven werd bovendien vermeld dat de Belgische autoriteiten de nationale (i.c. Gambiaanse) autoriteiten niet mededelen dat iemand een asielaanvraag heeft ingediend, laat staan dat ze deze autoriteiten zouden inlichten over het motief voor deze aanvraag.” Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen valabele argumenten bij die voorgaande appreciatie kunnen ombuigen. Hij werpt slechts op dat het behoren tot een vervolgte en

gestigmatiseerde minderheid, *in concreto* de Mandinka, een terugkeer tevens gevaarlijk maakt, dat het Cedoca-rapport stelt dat slechts specifieke politieke profielen het voorwerp uitmaken van vervolging in geval van terugkeer maar niks zegt over hun etnisch profiel en dat, indien de president meent dat de Mandinka de vijand zijn en ermee dreigt hen één voor één af te slachten, het waarschijnlijk is dat de terugkeer van een Mandinka-asielzoeker niet onopgemerkt voorbij zal gaan. Er dient te dezen evenwel te worden herhaald dat uit de informatie waarop de Raad vermog acht te slaan op generlei wijze blijkt dat de Mandinka in Gambia actief worden vervolgd. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat een terugkerende asielzoeker in de negatieve belangstelling zou komen te staan, enkel en alleen omwille van zijn Mandinka-origine. Speculaties van zijnentwege buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker overigens zelf ook niet de minste concrete informatie bij waaruit dit zou kunnen blijken.

2.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A. DE POOTER ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

M.-C. GOETHALS